

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 16. december kl. 13.30 med følgende dagsorden:

1) *Indstilling fra udvalget til valgsprøvelse.*

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov for Grønland om indførselsafgifter m. v.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om retens pleje. (Nedlæggelse af retten i Sakskøbing).

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg.

5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af kildeskatte-loven.

6) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave.

7) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af landsskatte-teretsloven.

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om bekæmpelse af kønssygdomme.

9) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

10) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om Københavns universitets placering og universitetscentre og

Forslag til lov om udbygningen af Odense universitetscenter.

11) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om lægevidenskabelig studenterundervisning på hospitaler under Københavns hospitalsvæsen og Københavns amts sygehusvæsen.

Ud over mødet tirsdag den 16. december holdes der i den kommende uge kun møde onsdag den 17. december, jævnfør den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.23.

40. møde.

Tirsdag den 16. december kl. 13.30.

Formanden: Fra medlem af folketinget *Lembourn*, der har haft orlov på grund af midlertidig varetagelse af offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 20. d. m. atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Elmerkjær's*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører herefter fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af folketinget *Kjær Rasmussen* og *Sigsgaard* har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod justitsminister Knud Thestrup.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Kjær Rasmussen*): Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod justitsminister Knud Thestrup.*

Forslaget stilles, fordi mit parti finder, at hemmelig registrering af personer som følge af deres politiske virksomhed udgør en så alvorlig trussel mod netop den politiske virksomhed i dette land, at alle anstrengelser for at afsløre truslen og om muligt begrænse

[Kjær Rasmussen.]

den må forsøges. Derfor fremsætter vi dette forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod justitsminister Knud Thestrup.

Forslagets bemærkninger indeholder begrundelsen for vor opfattelse af, at justitsminister Knud Thestrup har vildledt folketinget om den praksis, som politiets efterretningstjeneste efter regeringserklæringen af 30. september 1968 følger for politisk registrering af danske statsborgere.

Før regeringserklæringen af 30. september 1968 tog politiets efterretningstjeneste det ikke så nøje, om den politiske virksomhed, der blev registreret, var lovlig eller ulovlig. Danske statsborgere blev registreret af efterretningstjenesten, når blot hun eller han kunne mistænkes for „... et tilhørsforhold til ideologier, der er vor samfundsopfattelse fremmed, ja, måske fjendtlig indstillet over for den, og som fremtræder med en sådan styrke, at den bringer sine tilhængeres loyalitet over for den danske stat i fare,“ for at citere daværende justitsminister Hans Hækkerup fra den 21. maj 1964. (Folketingets forhandlinger 1963-64 sp. 5292). Med regeringserklæringen af 30. september 1968 tilkendegav regeringen, at der nu skulle gøres alvor af skellet mellem lovlig politisk virksomhed og ulovlig. Det måtte betyde, at domstolene, som i dette land er sat til definitivt at skelne mellem lovlig og ulovlig virksomhed, herefter skulle prøve efterretningstjenestens mistanke i forbindelse med afgørelsen af de straffesager, som mistanken om ulovlig virksomhed nødvendigvis måtte afstedkomme. Ellers afhang registreringerne alene af efterretningstjenestens mistanke, som de havde gjort før regeringserklæringen af 30. september 1968.

Grundlovens paragraf 78, stk. 2, lyder: „Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.“ Ifølge grundloven har politiet altså pligt til at gå til domstolene, hvis man mistænker foreninger for anvendelse eller forberedelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende. Lader politiet det alene forblive ved registrering, begår det altså i disse tilfælde direkte grundlovsbrud. Foreninger af mennesker på venstrefløj

beskyldes i disse tider af ministre, andre politikere og aviser for at anvende eller forberede vold. Men hvorfor indbringer man dem så ikke for domstolene for at få dem opløst ved dom? Fordi der i virkeligheden ikke er bund i beskyldningerne for vold?

På denne baggrund er det ikke mærkeligt, at medlemmer af tinget, som det fremgår af bemærkningerne til vort forslag til folketingsbeslutning, efter regeringserklæringen af 30. september 1968 måtte få den opfattelse, at registreringspraksis nu blev ændret afgørende i forhold til, hvad der hidtil havde været gældende. Gang på gang kom dette til udtryk også her i tinget. F. eks. sagde den mangeårige radikale ordfører i efterretningssager, Else-Merete Ross, den 9. oktober 1968 (Folketingets forhandlinger 1968-69, sp. 403): „Politets registreringer af menneskers politiske tilhørsforhold skal nu til min store glæde ophøre...“ Justitsminister Knud Thestrup burde i overensstemmelse med sandheden have retledet Else-Merete Ross ved at forklare hende, at det stadig er sådan, at „alle, der er ude på overdrevet, bliver registreret“, eller hvilket andet udtryk justitsministeren nu havde fundet passende. Men justitsministeren sagde ingenting. Jeg kan ikke se anden forklaring, end at han ønskede at vildlede folketinget.

Venstresocialisterne stiller altså dette forslag, dels fordi vi føler os truet af efterretningstjenesten og dens registreringsvirksomhed, dels fordi vi finder justitsministerens vildledning af folketinget og dermed offentligheden så oplagt, at rigsretstiltale forekommer os berettiget.

Som vi vurderer folketingets arbejde, foregår det i almindelighed ikke på grundlag af relevante oplysninger og åbenhjertige informationer fra regeringen. Men vildledningen er i dette tilfælde så grov, at vi gerne har villet prøve folketingets vilje til at bruge det retlige ansvarssystem i et tilfælde, hvor en gruppe mennesker i det danske samfund er alvorligt truet.

Då fhv. minister for Grønland Johannes Kjærboel i et svar på et spørgsmål i folketingets spørgetid vedr. vintersejlad på Grønland havde påberåbt sig en kaptajns-erklæring, der var blevet til efter visse vanskeligheder, stillede venstre og konservative i 1959 efter „Hans Hedtoft“s forlis et forslag om rigsretstiltale mod Kjærboel.

[Kjær Rasmussen.]

(Blandt forslagsstillerne var Knud Thestrup). Under 1. behandlingen vendte den konservative ordfører, Ninn-Hansen, sig voldsomt mod, at folketinget fik urigtige eller ufuldstændige oplysninger. Jeg vil gerne slutte med et citat af Ninn-Hansen fra denne lejlighed (Folketingets forhandlinger 1959-60, sp. 1543):

„Passivitet over for et konstateret tilfælde af ufuldstændige oplysninger til folketinget kan få de værste konsekvenser for folkestyret. Hvordan skal dette ting kunne udføre sit lovgivningsarbejde, hvis medlemmerne ikke kan stole på rigtigheden af de oplysninger, der gives fra et regeringsmedlem? Folketinget har jo ikke selv nogen mulighed for at skaffe sig disse oplysninger. Det mindste, man kan forlange af lovgivningsarbejdet og af de beslutninger, der i øvrigt træffes i tinget, er dog, at vedtagelserne hviler på et sandfærdigt og rigtigt grundlag. Hvis ikke engang det er tilfældet, kan det blive vanskeligt at opretholde tiltroen i befolkningen til dette tings virksomhed.“

Den første sag på dagsordenen var:

Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Gerda Møller): I skrivelse af 5. d. m. anmodede folketingsmand Vestergaard Poulsen om orlov fra den 1. januar 1970 på grund af sit valg til formand for sammenlægningsudvalget for den kommende Ikast storkommune, og i sit møde den 9. d. m. vedtog folketinget at meddele den ønskede orlov og at indkalde stedfortræderen som midlertidigt medlem fra den 1. januar 1970.

1. stedfortræder for det konservative folkeparti i Skanderborg amtskreds, hvor hr. Vestergaard Poulsen er valgt, er fru Karen Thurøe Hansen, der i skrivelse af 6. d. m. har meddelt, at hun er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af hr. Vestergaard Poulsens orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter, og udvalget indstiller her efter enstemmigt, at fru Karen Thurøe Hansen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 1. januar 1970.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fru Karen Thurøe Hansen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 1. januar 1970

vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov for Grønland om indførselsafgifter m. v.

Anden behandling af lovforslaget (nr. 13) findes i tidenden sp. 2203).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erik Hansen (Vejle amt): Udvalget har gennem LO modtaget en henvendelse fra Grønlands Arbejdersammenslutning. Denne henvendelse har udvalget behandlet på et møde mellem anden og tredje behandling, og henvendelsen gav ikke anledning til bemærkninger. Jeg skal på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse:

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 128 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Nedlæggelse af retten i Sakskøbing).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 25) findes i tidenden sp. 2204).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.